

18 Μαρτίου 2013

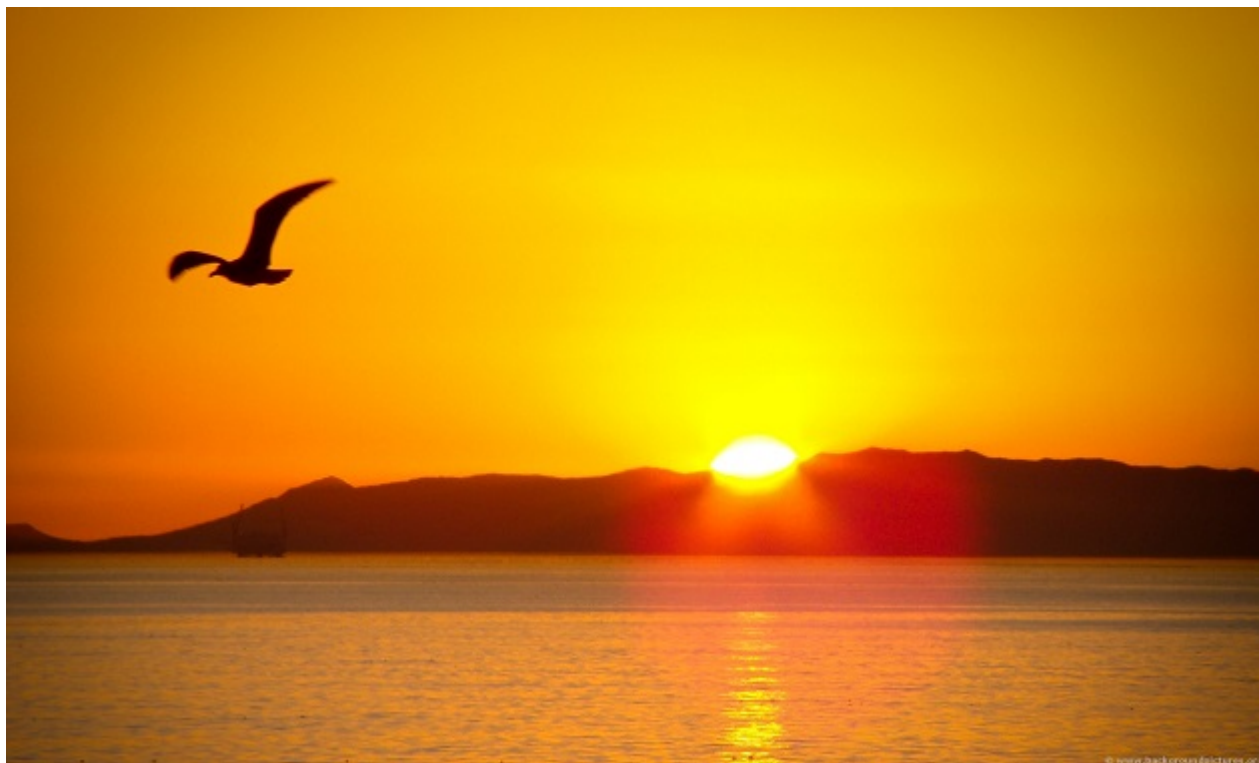
«Τον της Νηστείας καιρόν φαιδρώς απαρξώμεθα»

Ορθοδοξία / Θεία Λατρεία

Πέτρος Παναγιωτόπουλος, Αν. Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ

Φτάνοντας στο κατώφλι της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η Εκκλησία όρισε την εβδομάδα της Τυρινής, για να μας προετοιμάσει βαθμιαία τόσο σωματικά όσο και πνευματικά για την είσοδο στο στάδιο της άσκησης και των αρετών. Μετά από μία εβδομάδα αποχής από την κρεοφαγία, το Σάββατο της Τυρινής η Εκκλησία επιτελεί την ανάμνηση των αγίων ασκητών και επικαλείται το παράδειγμά τους, ώστε να ενδυναμωθούν οι πιστοί κατά την είσοδό τους στα παλαίσματα την Νηστείας. Οι αγώνες των οσίων Πατέρων αποτελούν τύπο και κανόνα της δικής μας προσπάθειας που πρόκειται να ακολουθήσει μετά από λίγο. Τα κατορθώματά τους έλαβαν αμοιβή και αποτελούν ένα λαμπερό οδοδείκτη για τις επιλογές που οφείλει να ακολουθήσει ο άνθρωπος στις δυσκολίες του βίου.

πηγή: <http://hdw.eweb4.com>

Την Κυριακή της Τυροφάγου ακολουθεί η ανάμνηση του απολεσθέντος Παραδείσου. Υπενθυμίζονται, δηλαδή, τα αγαθά της Νηστείας, καθώς η παρακοή των Πρωτοπλάστων, με την οποία χάθηκε η παραδείσια τρυφή, ισοδυναμούσε με την αδυναμία τήρησης της μικρής νηστείας που τους είχε οριστεί. Η αστοχία του πρώτου Αδάμ αποκαθίσταται με την έλευση και τη θυσία του νέου Αδάμ, του Χριστού, ο Οποίος ανοίγει και πάλι το δρόμο για τον χαμένο Παράδεισο. Ακολουθώντας ο άνθρωπος το παράδειγμα του Υιού της Παρθένου, με νηστεία, προσευχή και τήρηση των θείων εντολών, λαμβάνει το θείο έλεος και λυτρώνεται από την αιχμαλωσία της εξορίας.

Την ίδια μέρα, στο ευαγγελικό ανάγνωσμα, διδάσκεται και πάλι ο πιστός για την ουσία και την ορθή τέλεση της νηστείας. Τα λόγια του Κυρίου τού εφιστούν την προσοχή, ώστε να μη διολισθήσει η ευγενής του πρόθεση να ασκηθεί σε μια επίδειξη υπερηφάνειας και κομπορρημοσύνης. Αυτός που επιδιώκει την εγκράτεια, δεν το κάνει για το θεαθήναι ούτε αποβλέπει στον έπαινο των ανθρώπων. όλο του το είναι έχει στραφεί προς το Θεό και η ύπαρξή του είναι προσανατολισμένη προς τα θεία αγαθά. Η νηστεία δεν σημαίνει περιφρόνηση των επίγειων αγαθών, αλλά άσκηση αποδέσμευσης του ανθρώπου από την ολοκληρωτική και εγωκεντρική ενασχόλησή του με αυτά.

Τέλος, ο Εσπερινός της ίδιας ημέρας συνδέεται με την αλληλοσυγχώρεση των πιστών. Όπως για την ομολογία της πίστεως προϋποτίθεται η εκδήλωση της προς

αλλήλους αγάπης, ή όπως πριν από την κατάθεση του Δώρου στο θυσιαστήριο προηγείται η καταλλαγή, έτσι και η έναρξη της κάθαρσης από τα πάθη συνδυάζεται με την άφεση των εκατέρωθεν αμαρτημάτων, ώστε όλο το εκκλησιαστικό σώμα να πορευθεί εν ομονοία στην οδό της σωφροσύνης.

Εν συνόψει, η διαδικασία της κάθαρσης από τα πάθη δεν συντελείται μέσα σε μια καταθλιπτική ατμόσφαιρα ούτε πρόκειται για μια βλοσυρή αποστροφή του παρόντος κόσμου. Ξεκινά με ένα άνοιγμα στον πλησίον και εξελίσσεται με τη φροντίδα για αυτόν. Η σύνεση που επιβάλλει η επιδίωξη της εγκράτειας και το πένθος για την έκπτωση από τους κόλπους της Βασιλείας πραγματοποιούνται μέσα στο ιλαρό φως της φροντίδας για τους άλλους και της θείας αγάπης. Η αποβολή του άχθους των παθών καθιστά διαυγή και τη ματιά του ανθρώπου και τον κόσμο που τον περιβάλλει.

<http://bit.ly/18cSXtF>